

РЕШЕНИЕ

№ 2972

гр. София, 07.05.2013 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 27 състав,
в публично заседание на 09.04.2013 г. в следния състав:

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: Аглика Адамова

при участието на секретаря Цветанка Митакева, като разгледа дело номер **5949** по описа за **2012** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.145-178 АПК.

Образувано е по жалба на Ш. Г. В., В. А. П., П. А. П. срещу заповед № РД-18-63 от 25.09.2009г. на изпълнителния директор на Агенция по геодезия, картография и кадастър, с която са одобрени кадастралната карта и кадастралните регистри за част от землището на [населено място], район В., Столична община. Твърди се, че неправилно е отразена югозападната граница на техния имот с идентификатор 49597.1700.17, поради което в частта по отношение на него заповедта е незаконосъобразна. В жалба уточнение от Ш. Г. В., В. А. П. и П. А. П. се изтъква, че върху съществуващото дърво – публична общинска собственост, са възстановени части от имоти 1700.18, 1700.212, 1700.105 по ЗСПЗЗ, с което дървото се прекъсва, присвоява и заличава и по този начин се нарушава законът за общинската собственост и се превръща в частна собственост. Жалбоподателите молят обжалваният административен акт да бъде оттеглен в частта относно дървото, което е публична общинска собственост. В съдебно заседание на 11.02.2011г. пълномощникът на жалбоподателите уточнява, че незаконосъобразността на обжалваната заповед се отнася до югозападната /видно от картния материал – южната/ граница на имота, същата е неправилно отразена. Имотът граничи с дърво, а не с отразените в картата имоти на заинтересованите страни. Поради това се моли за отмяна на заповедта в тази част и връщане на административния орган за вярно нанасяне на границата в кадастралната карта. При тези уточнения съдът приема, че жалбата касае нанасянето на южната граница на имота на жалбоподателите в кадастралната карта. По

отношение на останалите граници не е направено оспорване.

Ответникът – изпълнителният директор на Агенцията по геодезия, картография и кадастър оспорва жалбата.

Заинтересованите страни – М. И. М., Д. И. М., Б. М. И. и И. М. И., чрез процесуалния си представител, оспорват жалбата.

Заинтересованата страна – Столична община, чрез процесуалния си представител счита за жалбата за недопустима и неоснователна. Изтъква, че за жалбоподателите не е налице правен интерес за обжалват заповедта в частта за дерето, което е общинска собственост. Поддържа, че дерето е правилно нанесено, в съответствие с наличните КВС и неодобрен кадастрален план.

Съдът, след като се запозна с доводите и възраженията на страните и представените доказателства, намира за установено от фактическа страна следното:

С нотариален акт № 153 от 10.05.1995г. А. П. В. и Ш. Г. В. са признати за собственици по давностно владение на дворно място от 4910 кв.м. в [населено място], съставляващо имот пл. № 635 с площ от 3150 кв.м. и имот пл. № 634 с площ от 1760 кв.м., нанесени в кадастрален лист № В-9-8-Г по недобрения кадастрален план на местността, заедно с построените в мястото сгради. Приложена е скица от цифровия кадастър на СО относно процесния имот. Съгласно удостоверение от 14.11. 2007г. описаните в нотариалния акт имоти са идентични с имот 886, к.л. В-9-8-Г, [населено място], посочен на скицата.

Видно от удостоверение за наследници, А. П. В. е починал на 19.07.1942г. и е оставил за наследници жалбоподателите по делото.

В констативен протокол № 2 – ХА-381 от 06.06.2008г. на Б. дирекция – Дунавски район към Министерство на околната среда и водите е описано, че между имотите с пл. №886 и № 11 с административни адреси [улица], [населено място], СО, район „В.“ е отразен път-тупик, а в действителност между двата имота и по-ниско разположените земи функционира ретензионно дере, преминаващо под [улица]I чрез мост – зидан камък. На около 60 м под [улица]I в левия бряг на дерето е изградена стоманобетонова стена, която променя посоката на оттока. Дадено е предписание да бъде уведомена дирекция „Общински земи, гори и обществени отношения“ към СО, с оглед коректното отразяване на общинския воден обект - дере.

Към преписката са представени две писма от СО – район „В.“ – до служба „Геодезия, картография и кадастър“ за отразяване в картата на общински воден обект – дере, който се намира между имоти пл. № 886 и № 11 от кад.лист В-9-8-Г, землище [населено място], [населено място]. С другото писмо се уведомява Ш. Г. В., че по нейна молба е поискано нанасяне на общински воден обект – дере в кадастъра на СО.

Представен е акт за публична общинска собственост № 2419 относно поземлен имот с идентификатор 49597.1700.213 с площ 190 кв.м. по кадастралната карта и кадастралните регистри, одобрени със заповед № РД-18-63/25.09.2009г. на ИД на АГКК с трайно предназначение на територията – земеделска земя и представляващ дере.

С нотариален акт № 185, том III, дело № 164/1973г. от 22.02.1973г. М. И. И. е признат за собственик по давностно владение на неурегулирано място с жилищна сграда, цялото от 2000 кв.м., находящо се в [населено място], м. „П.“, при съсед: шосе, бара, път, С. Г. и М. И.. С нотариален акт №151/1975г. М. И. И. дарява на сина си И. М. И. 1/3 ид.ч. от описаното място. С нотариален акт №25/11.08.2008г. И. М. И. дарява на М. И. М. същия имот.

С нотариален акт № 153/1975г. М. И. И. дарява на дъщеря си Б. М. И. 1/3 ид.ч. от описаното място.

С нотариален акт №190/2006г. М. И. И. прехвърля на Д. И. М. 1/3 ид.ч. от ПИ пл. № 11 [населено място] с графична площ 2094 кв.м. Представен е протокол за геодезическо заснемане на земен канал с каменни прагове и бетонна подпорна стена в северозападния ъгъл на ПИ 49597.1700.18 от август 2011г., трасировъчен карнет и протокол за трасиране от 19.08.2011г.

С решение № 7375 от 04.11.2008г. на общинската служба по земеделие, район „О. купел“ СО, област С.-град, се възстановява правото на собственост на М. И. И. в съществуващи (възстановими) стари реални граници на имот пасище, мера от 0,076дка, седма категория, местност Ш., имот № 025079 по картата на землището, при граници: имот № 000119 жил.територия на [населено място], № 025080 пасище, мера на земи по чл. 19 ЗСПЗЗ.

С решение № 7376 от 04.11.2008г на М. И. И. е възстановено правото на собственост и върху имот с проектен № 130 от картата на възстановената собственост на землище М., попадащ в к.л. В-9-8-Г от актуален кадастрален план, поддържан от Дирекция „Софийски кадастър“ на СО с площ от 0,939 дка, находящ се в строителни граници на [населено място] в м. П..

Видно от удостоверение на СО-район „В.“ от 22.12.2006г. имената М. И. И. и М. И. И. са на едно и също лице.

Съгласно удостоверение № 41/08.10.2013г. М. И. И. е починал на 01.10.2012г. и е оставил за наследници И. М. И. и Б. М. В..

Видно от писмо от 04.02.2013г. на ОСЗ О. купел картата на възстановената собственост /КВС/ на землището на [населено място] е влязла в сила по отношение на частите от имот № 886, идентични с имот № 25080 по КВС. Останалата част от имот пл.№ 886 е идентична с имот № 119 по влязлата в сила КВС. Имот № 25079 по КВС е възстановен на М. И. И.. Имот с проектен № 130 по КВС, отразен в актуалния кадастрален план, поддържан от дирекция „Софийски кадастър“ на СО, в кад. лист В-9-8-Г, част от имот № 119 по влязла в сила КВС на землището на [населено място] с начин на трайно ползване – жилищна територия и вид с територия – населени места, е възстановен на наследниците на М. И. И. решение № 7376/04.11.2008г. имот с проектен № 73 по КВС, отразен в актуалния кадастрален план, поддържан от дирекция „Софийски кадастър“ на СО, идентичен с част от имот № 71 по влязла в сила КВС на землището на [населено място] с начин на трайно ползване – жилищна територия и вид с територия – населени места, е възстановен на наследниците на М. И. И. с решение № 7393/25.11.2008г. на ОСЗ. Имот № 25056 по КВС е възстановен на М. И. И. с решение I 7368/09.02.2000г.

Със заповед № РД-16-5 от 05.03.2008г. на основание чл. 35, ал. 1 и 2 от ЗКИР е открито производството по изработване на кадастрална карта и кадастрален регистър за територията на район „В.“, Столична община, район С.. Заповедта е публикувана в ДВ, бр. 32/25.03.2008г.

С решение по протокол № КД-10-17-22 от 13.04.2009г. и 08.04.2009г. на комисия, назначена със заповед № РД-14-I от 14.01.2008г. е обсъдено възражението на Ш. Г. В. от 16.01.2009г., което е частично уважено, включително е прието, че в ККР следва да е отразят границите на имота по приложените документи и скици и в съответствие с писмо рег. № 94-Ж-1/11.02.2009г. на район В..

Със заповед № РД-18-69/25.09.2009г. на основание чл.49, ал. 1 от ЗКИР са одобрени

кадастралната карта и кадастралните регистри на част от землището на [населено място], район „В.“, Столична община, област С.. В заповедта е посочено, че те са приети с протокол от 05.09.2008г. на Службата по геодезия, картография и кадастр – С.. Тази заповед е съобщена в ДВ, бр. 83 от 20.10.2009г.

С писмо с изх. № 11-36908-22-10-13464/25.07.12г. ответникът заявява, че след извършена справка за съставените протоколи по реда на чл. 39, ал. 5 от Наредба № 3/28.04.2005г. за съдържанието, създаването и поддържането на кадастралната карта и кадастралните регистри е установено, че при определяне на кадастралните граници на процесния имот протокол не е съставен, поради което не може да бъде приложен към преписката по делото.

От заключението на съдебно-техническата експертиза с в.л. Р. П., депозирано при първото разглеждане на делото, се установява следното:

Процесният недвижим имот е имот с идентификационен номер 49597.1700.17 по обжалваната кадастрална карта на територията на район „В.“, Столична община. Записан е в кадастралния регистър на Ш. Г. В. и А. П. В.. Площта на имота е 4890 кв.м. Върху комбинираната скица към експертизата е изчертан и надписан със сиви линии. Старият идентификатор е имот с пл. № 886 по актуалния кадастрален план на С.. Този имот също има площ 4890кв.м. Границите им напълно съвпадат. В делото е приложено контролно заснемане на имота, извършено от правоспособно по ЗКИР лице. В това заснемане е отразено съществуващо дере между процесния имот и имотите с ИН 49597.1716.105, 49597.1700.212, 49597.1700.18 и 49597.1700.213 (южната му граница). Това дере е изчертано върху скицата на вещото лице с червени линии и условен знак за дере.

Не е отразена вярно имотната граница между имоти с идентификационни номера 17, 105, 212, 18 и 213. Обжалваната граница в момента е по цифрите 1-2-10-11-12-13-7-8-9, а трябва да бъде по червената линия, означена по цифрите 1-2-3-4-5-6-7-8-9. Площта на имота по документи за собственост е 4910кв.м.

В съдебно заседание на 14.05.2010г. вещото лице П. обяснява, че площта и границите на имот с ин № 17 напълно съвпадат с тези на имот № 886 от актуалния /неодобрен/ кадастрален план. Вещото лице не е правило оглед на място. Отразило е дерето в съответствие с контролното заснемане. Съдът намира, че в частта, в която е направен извод, че дерето не е отразено с действителните му граници, експертизата не следва да бъде кредитирана, тъй като вещото лице не е извършило оглед за материализирани на място граници и е използвало контролно заснемане, което не е сред материалите, посочени в чл. 14 от Наредба №3/2005г.

От заключението на тройната съдебно-техническа експертиза, депозирана при първоначалното разглеждане на делото, се установява следното:

Процесният недвижим имот е този с пл. № 866 от кадастрален лист В-9-8-Г по плана на [населено място], местност М.. Имотът попада в обхвата на одобрената кадастрална карта, като в нея той е с идентификационен номер № 495957.1700.17.

Процесният имот е вписан в кадастралния регистър на името на Ш. Г. В. и А. П. В.. Площта на имота по кадастралната карта е 4 890кв.м. Площта на имота по документ е 4910кв.м. Предвид площта на имота, разликата е допустима в зависимост от метода на създаването на кадастралната карта.

Процесният имот е с ИН 49597.1700.17 и с административен адрес [улица], N 28. Имотът попада в кадастрален лист В-9-8-Г по плана на [населено място] при съседни по нотариален акт: от две страни улица и М. И. И. и по кадастрална карта имоти с

идентификационни номера: 49597.1700.212, 49597.1700.213, 49597.1700.18, 49597.1716.105, 49597.1716.38 и 49597.1716.211. Според вещите лица в границите на процесния имот няма разминаване между документите за собственост и отразените граници, собственици и площи в кадастралната карта.

В архива на Н. се съхранява неodobрен кадастрален план от 1982 година. В него процесният имот е с планоснимачен номер 886. Съседният от юг имот е с планоснимачен номер 11. В съхраняваните регулационни планове процесният имот не е изобразен, тъй като попада извън обхвата на регулационния план.

В съдебно заседание вещите лица обясняват, че в стария кадастрален план дерето е отразено по същия начин, като то действително се прекъсва. На място дерето не се прекъсва. Дерето като теренна форма може да се мести. Няма разлика между кадастралната карти и предходните кадастрални планове.

Съдът кредитира заключението на тройната експертиза, като обосновано, компетентно и безпристрастно.

От заключението на назначената съдебно-техническа експертиза, изслушано при настоящото разглеждане на делото, възприето от съда като добросъвестно и обосновано, се установява следното:

От направения оглед на място вещото лице констатира, че източната граница на процесния имот опира на предпазна мантинела по [улица], по която е заснет и нанесен имота в кадастралната карта. Западната граница е добре изразена обривна линия на съществуващ на място слог. Северната граница е маркирана по съществуваща на място паянтова ограда и жив плет. Южната граница минава по обривна линия на дърво с височина над естествената водосливна линия, над 2,5м. По обривната линия има отделно стоящи дървета, по които с блажна боя, запазила се и до днес, е маркирано местоположението на границата.

От преглеждането на представената за процесния имот скица от АГКК – поземлен имот с идентификатор 49597.1700.17, с приложени към нея координати на чупките на границите на имота, обозначени с цифрите от 1 до 25, се установява, че източната, западната и северната граница са точно отразени и нанесени в кадастралната карта. Южната граница е нанесена по точки с № 1-25-24-23-22-21-20-19-18-17, което не съответства на показаните на място маркирани точки по обривната линия на дерето, заснети, нанесени и отбелязани с червен цвят, на приложената към настоящата експертиза комбинирана скица.

При направените проучвания в съответните технически служби се установява, че за [населено място] са изработени два кадастрални плана – първият от 1966г и вторият от 1982г. В кадастралния план от 1966г. процесните имоти са извън околоръстния полигон, поради което не са заснети и нанесени по този план. В кадастралния план, изработен през 1982г., кад.лист № В-9-8-Г, процесният имот е заснет и нанесен с два планометрични номера – източната част от имота със западна граница слог, записана с пл. №625 и западната граница – с пл. №634. В разписната книга към плана и двата имота са записани в собственост на А. П. В. и Ш. Г. В.. На основание подадена преписка в Дирекция „Софийски кадастър“при СО, №94-III-2/19.04.2007г. двата имота са обединени в един и записани с нов пл. № 886. Имот с пл. №886 е с графично изчислена площ 4890кв.м. В преписката по делото са представени и координатите на чупките на границите на новообразувания имот, обозначени с номера от 1 до 21. За собственици на имота са записани: Ш. Г. В. и А. П. В., с документ за собственост нот.акт № 153, т. X, д.800/10.05.1995г. на СРС.

О. имот пл. № 886 е нанесен и в цифровия кадастър на [населено място], създаден и поддържан от Г. – С.. В преписката по делото е представена издадена от Г. С. на 26.04.2007г. скица на имота. При сравняване на координатите на чупките на граничните точки на ПИ 49597.1700.17, представени от АГКК, се установява, че те отговарят на координатите на граничните чупки на имот пл. № 886, нанесен в кад.план на [населено място], изработен през 1982г. и поддържан до момента и от цифровия модел на кадастралния план, създаден от Г. С.. По южната граница на имот пл. № 886, малка разлика в порядъка на 10-12см има в представените координати на т.1 от кадастралната карта, съответстваща на т.16 от представените координати на имота от цифровия модел на плана от Г. С.. Точка №25 по границата на ПИ 49597.1700.17 не съществува в цифровия модел на кадастралния план, която е точка от възстановения на М. И. И. ПИ с идентификатор 49597.1716.105 от Кадастралната карта.

От направените проучвания в съответни технически служби, описано и в констативната част на експертизата, се установява, че процесният имот ПИ с идентификатор №49597.1700.17 от кадастралната карта, съответстващ на имот пл. №866 от кад. план на [населено място] с М. № 866, не попада в обхвата на регулационен план или други по-рано създадени за района планове. Така заснетият и нанесен имот не съвпада цялостно или частично с други имоти.

Съгласно представените документи от АГКК – скица, издадена с № 259/14.01.2010г. на ПИ с идентификатор 40597.1700.17, за собственици на имота в кадастралния регистър са записани Ш. Г. В. и А. П. В., с право на собственост на площ от 4910кв.м., и двамата на основание представен нот. акт № 153, т. X, д. № 800/10.05.1995г., издадено от СРС.

В изпълнение на поставената задача и за визуална представа, е създадена комбинирана скица за процесния имот. На скицата заснетите имоти в кадастралната карта и тези в кад.план за [населено място], съхранявани в Дирекция „СК“ и Г.-С., са изчертани с черен цвят. Заснетото дере и номерацията на точките по чупките на обривната линия на северния бряг, са изчертани и записани с червен цвят. Номерата на граничните точки по южната граница на имот № 49597.1700.17 са записани с черен цвят. Съответстващите на тях точки от кадастралния план и от цифровия модел – със син цвят.

Има съответствие между границите на имот с идентификатор 49597.1700.212 по скица на ПИ №48306/19.07.2012г., издадена от службата по геодезия, картография и кадастър, [населено място] със съседните на тях, отбелязани в скица-проект към решение № 7376/04.11.2008г. Северната граница на имота опира в имот пл. №886 от кад. план на [населено място], съответстващ на ПИ с идентификатор № 49597.1700.17 от КК, западната граница опира в ПИ от КВС на [населено място] 25007200, с възстановени от него стари имоти с № 025051 и 025063, собственост на М. Н. И.. От изток граничи с имот пл. № 11 от кад.план на [населено място], съответстващ на ПИ с идентификатор 49597.1700.18 от кадастралната карта. На скицата-проект до подробна точка №52, отговаряща на гранична т.25 от скица приложение №2 към експертизата, е записано „дере“, която точка всъщност е на горния ръб на голям откос с наклон към съществуващото на място дере.

Северната граница на ПИ с идентификатор 49597.1700.18 в източната си част

опира в дърво, обособено в КК като ПИ с идентификатор 49597.1700.213. В северозападния край, границата преминава през водослива на дървото и излиза над северния обривен бряг на дървото и по гранични точки № 22-23-24, опира в южната граница на ПИ с идентификатор № 49597.1700.17 от КК. Така определена северната граница на ПИ 49597.1700.18, не отговаря на описаната граница на имота в представения нот. акт за собственост № 185/1973г., в който една от границите представлява „бара“.

С решение № 7375/04.11.2008г., ОСЗ „О. купел“ е възстановила на М. И. И. поземлен имот № 025079, с площ 0,076дка. За граници /съседи/ на имота са записани ПИ с № 000119 – жилищна територия на [населено място] и ПИ – 25080 – пасище, мера, на земи по чл.19 от ЗСПЗЗ.

Възстановеният имот е идентичен на нанесения ПИ с идентификатор № 49597.1716.105 от КК на района на [населено място] – от североизток, изток, юг и запад граничи, съгласно ОУП на С., с урбанизирана територия на [населено място], а от северозапад – с ПИ № 025080 от КВС на [населено място]. Така нанесеният имот и в двата плана попада в северния скат на голямо дърво, преминавайки водосливната линия, изменена и заличена от изградена в западна посока бетонова подпорна стена, с височина около 3.5м, запълнено до горния ръб на подпорната стена, от източната страна с пръст.

Местността „Ш.“, записана и в топографската карта, представена към експертизата като приложение №1, представлява обединена местност за района, в който попада процесния и съседните на него имоти. При възстановяване земеделските земи в издаваните решения, Службите по земеделие записват наименованието на местността, записана в представения документ, доказващ собствеността. Границите между отделните подместности не съществуват реално и не е възможно уточняване на границите между тях. По отношение на „ретензионно дърво“, такова съществува, и то, в западна посока на [улица], се намира между ПИ с идентификатори № 49597.1700.17 и 49597.1700.18, продължавайки в западна посока чак до ж.п. линията С.-П., така както е изчертано в приложената част от топографска карта за района в М 1:5000. ПИ с идентификатор 49597.1716.105 попада в ретензионното дърво, така както е описано в констативен протокол № 2- ХА-381/06.06.2008г., издаден от МОСВ, Дунавски район, с център П., Б. дирекция.

От направения преглед на представените материални в преписката по делото, допълнителните проучвания в ГУКК, от огледа на място се констатира, че констативен протокол № 2- ХА-381/06.06.2008г., т.2, издаден от МОСВ, Дунавски район, с център П., Б. дирекция, вярно отразява съществуващата ситуация на място, по-точно между имотите пл. № 886 и 11 от кад. план на местността, изработен през 1982г, съответстващи на ПИ с идентификатори от КК № 49597.1700.17 и 49597.1700.18 и на по-ниско разположените земи на тях функционира ретензионно дърво.

Не е възможно да бъде определена граница между отделните подместности в дадени райони на землищата. В случая обединена местност е м. „Ш.“, м. „П.“ се явява подместност, без възможности за определяне точни граници между тях.

След проучване на всички документи, материали и планове, представени в преписката по делото, четирите граници на процесния имот – ПИ с

идентификатор 49597.1700.17, са определени по координатите, установени при заснемането на имот по. № 886, с представен списък за тях, изработен от геодезическа фирма на 30.03.2007г. Южната граница на процесния имот, е идентична на установената южна граница на имот пл. №866, нанесен в кад. лист В-9-8-Г от кад.план на [населено място] и Г. С., по точки с номера от представения списък, записани със син цвят на приложената комбинирана скица, както следва: 16-15-14-13-12-11-10-9. Обривната линия на северния бряг на дерето е нанесена с червен цвят и записан с номера на чупките:1,2, 3,4,5,6,7,8. В преписката по делото не са открити координати за тези точки, освен графическото им изображение на представената скица от извършено контролно заснемане на място от фирма „Г.“.

При огледа на място не е установено наличие на материализирани граници на съществуващото на място дере. Същото съществува на място в своите очертания и брегове, така както е заснето и нанесено в представената в преписката по делото скица от контролно заснемане, извършено от фирма „Г.“. В кадастралната карта дерето не е нанесено и отразено в реалните му очертания на място. В съответствие с представения констативен протокол № 2-ХА-381/06.06.2008г., издаден от МОСВ, Дунавски район, с център П., Б. дирекция, в кадастралната карта е обособен ПИ с № 49597.1700.213, с граници до голяма степен несъответстващи на съществуващите на място брегове на дерето.

Южната граница на имот с пл. № 886 е отбелязана с цифри, записани на скицата със син цвят: 16-15-14-13-12-11-10-9. В изработената кадастрална карта южната граница на ПИ с идентификатор № 49579.1700.17, е идентична на тази, нанесена в кадастралния план и цифровия модел на кад. план, с еднакви координати на граничните точки, но обозначени с други номера № 1-25-24-23-22-21-20-19-18-17, записани със знак за идентичност на приложената към експертизата комбинирана скица.

В експертизата и в приложените по преписката документи е използван термина „ретензионно дере“. В инженерната хидрогеология, термина „ретензионен“ се използва за потенциално опасни естествени или изкуствени съоръжения – дерета, реки, водни басейни, язовири, през които преминават дъждовни или изворни води. В тези съоръжения – изкуствени или естествени, в случая дере, според науката хидрогеология се наблюдава протичане на вода в определени степени: мъртъв обем, полезен обем, ретензионен обем. Ретензионният обем е този, който не трябва да надвишава евентуално придошли високи води от дъждове, снеговалежи със задължителен запас от 25%, недопускащ при такива води, да се залеят съседно разположени на водоема имоти, жилищни и други сгради, земеделски земи. В такива водоеми се изграждат изкуствени съоръжения – прагове, баражи, клеонажи, фашинажи, за намаляване скоростта на водата и предпазване от заливане. Изграждането на такива съоръжения, съгласно Закона за водите, се изпълняват от държавата или общината, поради което такива места са държавна или общинска собственост.

В съдебно заседание вещото лице обяснява, че ответникът е използвал за изготвяне на кадастралната карта неodobрения кадастрален план.Вследствие прииждане на води дерето не може да остане на едно и също място през

годините. Топографската карта е от 1962г. В. в картата го няма на място, не навсякъде. Южната граница на имота е нанесена в кадастралната карта съгласно кадастралния план. Б. не е точно дере. Б. /отразена като граница в документите за собственост на заинтересуваните страни/ е малък поток, с по-малка ширина на самото водно течение. Водното течение е отразено в топографската карта, където е отразено с една линия. На място, извън имота на жалбоподателите, е изградена подпорна стена, която променя оттока на водата.

От заключението на допълнителната съдебно-техническа експертиза се установява следното:

Съставена е комбинирана скица между двата плана в района на процесните имоти чрез използване на представената в преписката по делото скица № 2363, издадена на 17.01.2012г. от СГКК – [населено място], за ПИ с идентификатор 49597.1700.213, записан на скицата с начин на трайно ползване: „дере“ и получена от „Г.“ при АГКК, С., топографска карта, картен лист К-43-59-(38) в М 1:5000, изработена през 1967г. от аерофотоснимки, от летене, осъществено през 1962г. Скицата е за ПИ с идентификатор 49597.1700.17 с начин на трайно ползване „за друг вид застрояване“ и южно разположени на него поземлени имоти и дере. Скицата е изработена в М 1:1000, мащабът, в който е представена скицата от кадастралната карта за ПИ 49597.1700.17. Ползваната топографска карта е в М 1:5000, което при трансформирането и в М 1:1000, допуска изобретяване на заснетото в нея с точност и възможни отклонения от 0 до 1м.

На скицата заснетото в кадастралната карта е изчертано в черен цвят. Елементите от топографската карта са изчертани: шосето В. – М., с червен цвят; водосливната линия на процесното дере – със зелен цвят; хоризонталите, изобразяващи терена, съществуващ при аерозаснемането му през 1962г – с кафяв цвят.

Видимо от изобразеното от комбинираната скица отговарящо и на представеното копие от топографската карта в основната СТЕ, разглеждана на заседанието на съда на 15.01.2013г. съществуващото през 1962г. дере, е очертано само с хоризонтали и изчертана в топографската карта водосливна линия. Разчетено от хоризонталите, дерето е било с дълбочина около 1.5-2.00м, без обривна линия и на двата му бряга, като по-стръмен е бил северния бряг.

Съгласно записаното в кадастралните регистри към кадастралната карта, изобразените на скицата поземлени имоти, са със записани собственици: ПИ с идентификатор 49597.1700.17 – Ш. Г. В. и А. П. В.; ПИ с идентификатор 49597.1700.2012 – М. И. И.; ПИ с идентификатор 49597.1716.105 – М. И. И.; ПИ с идентификатор 49597.1700.18 – Б. М. В., М. И. М., Д. И. М., носител на вещни права М. И. И.; ПИ с идентификатор 49597.1700.213 – дере; ПИ с идентификатор 49597.1716.38 – земи по чл.19 от ЗСПЗЗ.

Със заключението на втората допълнителна съдено-техническа експертиза е съставена комбинирана скица, с която се допълва и разширява приложената към предходната СТЕ комбинирана скица. Последната създадена скица отразява заснети имоти в кадастралната карта в района на процесния имот – ПИ пл. № 886, заснет и нанесен в неodobрен кадастрален план, съответстващ

на имот с идентификатор 49597.1700.17, заснет и нанесен в кадастралната карта и кадастрални регистри на [населено място], район М., одобрен със заповед № РД – 18 – 63/25.08.2009г. на изп. д-р на АГКК спрямо поземлени имоти от КВС за [населено място], в района на процесния имот.

На скицата заснетите имоти в кадастралната карта са изчертани в черно. Имотите от КВС са изчертани в зелено. В червен цвят е изчертана границата между имотите възстановени като земеделски земи и имотите, попадащи в урбанизирани територии за далекоперспективно развитие, райони, определени в ОУП на С., одобрен с решение № 697 по протокол № 51/19.11.2009г. на СОС и решение № 960/16.12.2009г на МС.

Съгласно ОУП територията, обозначена с инициала „Жм“ означава жилищна устройствена зона предвидена за малкоетажно застрояване – оцветена в ОУП и на представената скица – в кафяво; територията, обозначена с инициала „С.“ означава земеделска зона без право на застрояване, оцветена в жълто; територията, обозначена с инициала „Гр“ означава зона с рекреационни гори и земи – зелена зона, оцветена в зелено; територията, обозначена с инициала „Рпп“ означава зона природни паркове.

Заснетите имоти в кадастралната карта и в КВС на [населено място] в кадастралните регистри и в имотния регистър в КСВ са записани в собственост на: ПИ от КК с идентификатор 49597.1700.17, с площ 4890 кв.м в кадастралните регистри е записан на имената на Ш. Г. В. и А. П. В.. Няма данни да е възстановяван по ЗСПЗЗ; ПИ от КК идентификатор 49597.1700.18 с площ 2078 кв.м. В кадастралните регистри е записан на имената на Б. М. В., М. И., М., Д. И. М., носител на вещни права М. И. И.. Няма данни имотът да е възстановяван по ЗСПЗЗ; ПИ с идентификатор 49597.1716.38 в кадастралните регистри е записан като земи по чл.19 от ЗСПЗЗ. В КВС е записан като ПИ № 02580, представляващ земи по чл.19 от ЗСПЗЗ; ПИ с идентификатор 49597.1700.213 в кадастралните регистри е записан „дере“, без данни за собственост; ПИ с идентификатор 49597.1700.212, с площ 939 кв.м, в кадастралните регистри е записан на името на М. И. И.. В КСВ е записан като ПИ с проектен №000130, в строителните граници на [населено място], м. „П.“, с площ 0,939дка, по измерени данни на място – 1.015дка, възстановен на М. И. И.; ПИ с идентификатор 49597.1716.105, в м. „Ш.“, с площ 76 кв.м. В кадастралните регистри е записан на името на М. И. И.. В КСВ е записан като ПИ № 025079, в м. „Ш.“, с площ 0.076 дка, възстановен на М. И. И.; ПИ с идентификатор проектен №73 – по КСВ е възстановен като ПИ с проектен номер 000073, с площ 0.795дка на М. И. И.; ПИ по КВС № 025056, в м. „Ш.“, с площ 0.052кв.м, възстановен на М. И. И..

В съдебно заседание на 09.04.2013г., в присъствие на страните, вещото лице обяснява, че относно спорната граница има разминаване в документите на страните. На документите на жалбоподателите като южна граница е посочено дере, а в тези на заинтересуваните страни от северната страна е посочена река /бара/. Нанесената спорна граница обаче съответства на кадастралния план.

При така установената фактическа обстановка, съдът намира от правна страна следното:

Жалбата е допустима, като подадена в срок и срещу подлежащ на обжалване

индивидуален административен акт. Жалбоподателите са легитимирани да обжалват заповедта, тъй като представят доказателства, че са собственици на имоти, засегнати от заповедта в оспорената и част.

Разгледана по същество, жалбата е неоснователна.

Оспореният административен акт е издаден от компетентен орган – Изпълнителния директор на Агенцията по геодезия, картография и кадастър, съобразно правомощията му, предвидени в чл. 49 от Закона за кадастър и имотния регистър /ЗКИР/.

Заповедта е издадена в предвидената от закона форма, като съдържа необходимите реквизити – наименование на органа, наименование на акта, правни основания за издаването му, разпоредителна част, дата на издаване и подпис, указания относно реда и срока за обжалване.

Производството по създаване на кадастрална карта и кадастрални регистри е открито със заповед на изпълнителния директор на Агенцията по геодезия, картография и кадастър, съгласно разпоредбата на чл. 35 ЗКИР, като заповедта съдържа реквизитите, изискуеми от ал.2 на същия текст - наименованието и границите на района, за който ще се изработят кадастрална карта и кадастрални регистри, правоспособното лице, на което се възлага изработването на кадастрална карта и кадастрални регистри, и графика за извършването на тази дейност. В заповедта е посочен и срокът за означаване на границите на поземлените имоти - 30 дни от обнародването на заповедта. Заповедта е обнародвана в "Държавен вестник". Съгласно чл. 46, ал.1 ЗКИР, приетите кадастрална карта и кадастрален регистър на недвижимите имоти са обявени на заинтересуваните лица по реда на [чл. 35, ал. 3](#). В 30-дневен срок от обявяването в "Държавен вестник" жалбоподателите не са направили писмено възражение по кадастралната карта и кадастралния регистър на недвижимите имоти пред службата по геодезия, картография и кадастър.

Приетите кадастрална карта и кадастрални регистри на района са одобрени с оспорената заповед на изпълнителния директор на Агенцията по геодезия, картография и кадастър.

При издаване на оспорения индивидуален административен акт са допуснати процесуални нарушения. Жалбоподателите са подали възражение, което е обсъдено и счетоно за основателно, но въпреки това не е било отразено при одобряване на КKKP. Независимо от това, крайните изводи на административния орган са верни, поради което съдът приема, че не е допуснато съществено нарушение на процесуалните правила.

Не са констатирани и нарушения на материалния закон.

Съгласно легалното определение в чл. 2, ал. 1 от ЗКИР кадастърът е съвкупност от основни данни за местоположението, границите и размерите на недвижимите имоти на територията на Република Б., които се набират, представят, поддържат в актуално състояние и се съхраняват по определен в закона ред. По смисъла на чл. 24 ЗКИР основна единица на кадастър е поземленият имот – част от земната повърхност, включително и тази, която е трайно покрита с вода, определена с граници съобразно правото на собственост.

Съгласно чл. 41, ал.1 ЗКИР кадастралната карта и кадастралните регистри се

създават чрез обединяване на данни, които: 1. се съдържат в карти, планове, регистри и друга документация, одобрени по реда на отменения [Закон за единния кадастър на Н. република България](#), отменения [Закон за териториално и селищно устройство](#), [Закона за собствеността и ползуването на земеделските земи](#) и [Закона за възстановяване на собствеността върху горите и земите от горския фонд](#), имат характер на основни кадастрални данни и отговарят по съдържание и точност на изискванията, определени с наредбата по [чл. 31](#); 2. са набрани чрез геодезически, фотограметрични и други измервания и изчисления. Данните за собствениците и носителите на други вещни права, както и за актовете, от които те черпят правата си, се набират от: 1. регистри към картите и плановете; 2. представените актове по [чл. 38, ал. 1, т. 3](#); 3. регистри на общинската и областната администрация.

Разпоредбата на чл. 43 ал.1, т.5 ЗКИР предвижда, че границите на поземлените имоти се установяват: а) от означеното на място състояние в съответствие с актовете по [чл. 38, ал. 1, т. 3](#); б) от работните материали, изработени по време на определяне на границите; в) от изображението върху одобрена кадастрална карта; г) от планове и карти, посочени в [чл. 41, ал. 1, т. 1](#). Тази разпоредба е конкретизирана в чл. 14, ал. 1 от Наредба №3/2005г. за съдържанието, създаването и поддържането на кадастралната карта и кадастралните регистри /Наредбата/, като посочените показатели са подредени приоритетно. Така при определяне на границите на поземлените имоти, компетентните лица следва да изследват първо означеното по реда на [чл. 38, ал. 1, т. 2 ЗКИР](#) местоположение върху терена или посочените от собствениците гранични точки – т.е. дали собственикът е означил с регламентиранни трайни знаци границите на имота в съответствие с акта, установяващ правото на собственост или друго вещно право. Представените по делото контролни заснемания и протоколи за трасиране не представляват доказателство за означаване на имотите с регламентиранни трайни знаци. Първо, тези протоколи и заснемания са съставени, респективно извършени след приключване на административното производство. Освен това, макар протоколите да са съставени по образец, те не са подписани от представител на службата по кадастъра, в съответствие с чл. 39, ал.5 от Наредба № 3/2005г. за съдържанието, създаването и поддържането на кадастралната карта и кадастралните регистри. Поради това протоколите представляват частни свидетелстващи документи, които не се ползват с материална доказателствена сила в съдебния процес.

Поради това е следвало да се пристъпи към изследване на следващия по приоритет показател, посочен в т.2 на цитирания по-горе текст /редакция преди ДВ бр. 82 от 2011г./ - съществуващите на място материализирани граници. Съгласно чл.14, ал.2 от Наредба № 3/2005г. границите на поземлените имоти, в зависимост от състоянието им върху терена, са трайно материализирани – съгласно т.2.4 от приложение № 1; нетрайно материализирани – съгласно т.2.5 от приложение № 1 и нематериализирани – съгласно т.2.6 от приложение № 1. Съгласно т.VII.2.4 от приложение №1 към наредбата, като трайно материализирани граници се изобразяват границите, които са стени на сгради, огради, изпълнени от бетон, зидани камъни, тухли, метал с бетонна или каменна подземна основа, зидани или бетонни подпорни

стени, суха зидария с височина на зида над 1,20 m и стени на масивни съоръжения или означени с трайни знаци по образец. Видно от т.2.5 към приложението, като нетрайно материализирани граници се изобразяват границите, които са огради - градински мрежи, бодлива тел, жив плет, но с бетонирани бетонни/ метални колове между тях или граници на обекти на техническата инфраструктура. Границите, които са определени с влезли в сила план или карта, одобрени или определени по реда на закон или представляващи структурни линии на естествени и изкуствени форми на релефа, представляват нематериализирани на място граници. В конкретния случай на място не са установени материализирани граници. Маркирането на част от дърветата с блажна боя не означава материализиране на границата, съгласно посочените по-горе изисквания.

Следващият по приоритет показател, посочен в чл.14, ал.1, т.3 от Наредбата, са кадастралните планове, одобрени по реда на отменения [ЗЕКНРБ](#) или отменения [З.](#), на [§ 40](#) от преходните и заключителните разпоредби (ПЗР) на Закона за изменение и допълнение на ЗКИР (ДВ, бр. 36 от 2004 г.), и от карти, създадени по реда на [ЗСПЗЗ](#) и [ЗВСГЗГФ](#). По отношение на процесния имот има два кадастрални плана – първият от 1966г, в който процесните имоти не са нанесени, и вторият – от 1982г, в който имотът е нанесен с два пл. номера - № 625 и №634. Тези имоти са обединени в един с № 886 с площ 4890кв.м. ПИ 17 съответства на нанесения в цифровия кадастър имот № 886, нанесен в кадастралния план от 1982г. Този кадастрален план от 1982г. обаче не е одобрен и не попада в хипотезата на разпоредбата на чл. 14, ал.1, т. 3 от Наредба № 3/2005г. Поземлен имот с идентификатор 49597.1700.17, нанесен в кадастралната карта и кадастралните регистри, одобрени с оспорваната заповед № РД – 18- 63/25.08.2009г на ИД на АГКК съответства на имот № 866, който е заснет и нанесен в неodobрен кадастрален план. Съгласно одобрената кадастрална карта имотът е с площ от 4890кв.м. Съгласно нотариален акт № 153, том X, дело 800/1995г. имотът е с размер 4910кв.м. Разликата от 20кв.м е в рамките на допустимата грешка.

Имотът на жалбоподателите не е нанесен в картата на възстановената собственост /КВС/. Част от съседните имоти обаче са нанесени в КВС – имоти 025079 и 00130. Видно от комбинираната скица към допълнителното заключение на в.л. Г., северните граници на тези имоти са нанесени така, както са отразени в КВС.

Неснователни са доводите на жалбоподателите, че е налице контакта зона. По смисъла на §1, т.11. ДР на Наредба № 3/2005г. "контактна зона" е участък от картата, в който при обединяване на данни от източниците по чл. 41, ал. 1, т. 1 ЗКИР се получават несъответствия в границите и/или застъпвания на поземлени имоти. Както вече се посочи, южната граница на имота на жалбоподателите е нанесена в съответствие с неodobрения кадастрален план. В частта на тази граница, която минава от северната страна на имоти с ИН 105 и 212, неodobреният кадастрален план и КВС сисъответстват, като не е налице застъпване на имоти. Общият устройствен план на С. не е сред плановете, изброени при приоритетното подреждане в чл. 14, ал.1 от Наредба №3/2005г., тъй като този план е създаден при действието на ЗУТ. Поради това несъответствието между него и КВС не обуславя възникването на контактна

зона. Освен това, с ОУП не се определят граници на имоти, а на територии с определено предназначение. Ето защо общият устройствен план ще следва да бъде взет предвид при евентуално изработване на подробен устройствен план и определяне на предназначението на имотите в него, но не е от съществено значение при изработване на КККР.

Контактна зона може да се забележи относно западната граница на имота на жалбоподателите. ПИ с ИН 17 не попада в КВС, но въпреки това линията, до която се простира КВС е отбелязана на изток от западната граница на имота. Контактната зона обаче касае границата с имот 025080 по КВС /38 по КККР – пасище по чл. 19 ЗСПЗЗ/, за която липсва оспорване. Жалбоподателите изрично са ограничили предмета на оспорване до южната граница на имота – тази, която в КККР отделя техния имот от имотите на жалбоподателите и която според тях трябва да представлява дере. Освен това, правният интерес от оспорване в тази част е на собствениците на имот 025080 по КВС. Те обаче не са подали жалба относно отразяването на границата им със съседния имот с ИН 17. В тази част на КККР нанасянето на границата е извършено съобразно кадастралния план и документите за собственост на жалбоподателите, т.е. те нямат и правен интерес да оспорват заповедта относно западната граница на имота си. Неспазването на процедурата на чл. 47 от Наредба №3/2005г. при изработване на КККР във връзка с границата между имоти с ИН 38 и 17 не представлява съществено процесуално нарушение, тъй като спазването и не е от естество да промени извода на административния орган относно нанасяне на имот 17 по неодобрения кадастрален план. Що се отнася до имот с ИН 18, той не е отразяван в КВС и е нанесен в КККР в съответствие с предходното си състояние в неодобрения кадастрален план.

Следващият от приоритетно изброените критерии поставя изискване за наличие на регулационни планове, одобрени по реда на отменения 3. за имотите, чиито граници не са материализирани на място. В конкретния случай имотите не попадат в обхвата на такива планове. Както бе посочено, ОУП не е сред плановете, посочени в тази точка, тъй като е създаден при действието на ЗУТ.

Петият по приоритет показател са посочените в т. 5 на чл. 14, ал. 1 от цитираната Наредба карти, планове и друга документация, представена по реда на чл. 36 от ведомства, областни и общински администрации, юридически лица и други. Както бе посочено по-горе, имотът фигурира в неодобрен кадастрален план от 1982г, който е именно от категорията на посочените карти и планове. От всички заключения на назначени СТЕ се установява, че спорната граница съответства на неодобрения кадастрален план, като в частта, в която съвпада с границата по КВС, тя не и противоречи. Дори да се приеме, че общият устройствен план е също план от категорията на посочените в т.5, съдът приема, че в рамките на тази точка различните планове и карти също имат приоритетно поддръждане. При нанасяне на поземлени имоти в КККР неодобреният кадастрален план, актуален в цифров вид и към момента на изработване на кадастралната карта би следвало да има предимство пред общия устройствен план, тъй като с последния не се отреждат индивидуални поземлени имоти, а само общо се определя предназначение на територии. Топографската карта, коментирана от вещите

лица, е създадена през 60-те години на миналия век и не е актуална в сравнение с неodobрения кадастрален план, който се поддържа, включително в цифров вид. Освен това, както бе посочено от вещите лица, предвид действието на водата, местоположението на дерето непрекъснато се променя и в момента не отговаря на отразеното в топографската карта.

Следователно, административният орган, като е съобразил наличните планове и карти, правилно е нанесъл спорната граница – в съответствие с КВС и неodobрения кадастрален план, при липса на други планове и карти и на материализирани граници. Жалбоподателите са активно легитимирани да обжалват заповедта за одобряване на КККР единствено в частта за собствения им имот. Относно него се установява обстоятелството, че той е нанесен в съответствие с границите и площта си, на база на неodobрения кадастрален план, отговарящ и на актуалния цифров кадастър. Общината не е подала жалба за неправилно отразяване границите на дерето. Твърденията, че дерето е публична общинска собственост и неправилно не е отразено като такова, както и че части от него са завзети от съседни имоти от юг, представляват заявления във връзка със защита на материални субективни права, на които жалбоподателите не са титуляри. Обстоятелството, че по нотариален акт имотът на жалбоподателите граничи с дърво, не задължава ответника да отрази границата именно като дърво, при положение, че: 1. на място няма означени с регламентирани знаци или материализирани граници, 2. дървото не е нанесено като имот в кадастралния план, 3. по картата на възстановената собственост и по цифровия кадастър съществуват поземлени имоти на ответниците, които непосредствено граничат с имота на жалбоподателите от юг; 4. акт за общинска собственост е налице само за имот с ИН 213. Ответникът е длъжен да съобрази площта и очертанията на имотите съобразно представените документи за собственост и картния материал, описан в чл. 14 от Наредба № 3/2005г., което в случая е сторено.

Възраженията на жалбоподателите, че дървото е общинска собственост, не изхождат от лица, активно легитимирани да ги направят. Освен това, по делото е налице акт за общинска собственост само за имот с ИН 213. Липсват съставени актове за общинска собственост за други имоти, разположени от южната страна на имота на жалбоподателите.

Оспорвания на титулите за собственост и изследване на правопораждащи факти, предхождащи издадените на страните титули за собственост, са безпредметни в административния процес. Административният съд е длъжен да се съобразява с представените от страните титули за собственост такива, каквито са, стига да се ползват със съответната доказателствена сила. Решенията на ОСЗ със скиците към тях представляват титули за собственост, с които настоящият състав също е длъжен да се съобрази. Административният орган и съдът не са компетентни по закон да преценяват възникването на право на общинска собственост *ex lege* /например по Закона за водите/, след като по делото не е представен акт за общинска собственост за съответния имот. Б. дирекция също не разполага с компетентност да преценява възникнала ли е общинска собственост върху определен имот по силата на Закона за водите, поради което нейните констатации в тази част не се ползват с доказателствена стойност. Освен това Законът за водите допуска

и частна собственост върху водни обекти. Общината е взела становище по делото и в него не се твърди, че имот с ИН 105 е общинска собственост. Напротив, представителят на общината счита жалбата за недопустима и неоснователна.

Както съдът е разяснил на страните и в съдебното заседание на 15.01.2013г., във връзка със задължението си да ги напътства относно доказване на относимите към спора факти, действителното местоположение на дерето към настоящия момент е неотносимо към спора, при липса на поставени регламентирани трайни знаци и на материализирани граници, още повече, че границите на дерето са от естество да се променят. Спорът между страните е за материални вещни права, в частност спор за граници и за нарушени вещни права, въпреки че жалбоподателите отричат това. Спор за материално право е налице не само когато такъв е предявен за разрешаване пред гражданския съд, но и когато насрещните правни твърдения на страните относно правото им на собственост не съвпадат, както е в случая - жалбоподателите оспорват правото на собственост на заинтересуваните страни върху части от съседните им имоти от юг, и в частност относно ивицата земя, оформяща границата между имотите. Спорът се обективира и като пряк резултат от действията на страните, които, видно от данните по делото, периодично се опитват да променят местоположението на дерето чрез изграждане или събаряне на подпорни стени – действия, които биха могли да бъдат обект на негативен иск. Право на страните е да преценят дали ще разрешат спора си за граници пред гражданския съд. Евентуално разрешаване на такъв спор със сила на пресъдено нещо е от естество да бъде предпоставка за изменение на КKKP, а е и от значение за бъдещите регулационни предвиждания. Разрешаването на вещни спорове е извън законово определената компетентност на административния съд, чиято задача е да преценява само законосъобразността на актовете на администрацията. При коментираното по-горе приоритетно подреждане по чл. 14, ал.1 от Наредба № 3/2005г. и представените документи за собственост, ответникът е издал законосъобразен индивидуален административен акт.

По изложените съображения, жалбата е неоснователна и следва да бъде отхвърлена. На основание чл. 143, ал. 3 АПК жалбоподателят следва да заплати на заинтересуваните страни М. И. М., Д. И. М., Б. М. И. и И. М. И. съдебни разноси в размер на 400лв - адвокатски хонорар.

Воден от горното, Съдът

Р Е Ш И :

ОТХВЪРЛЯ жалба на Ш. Г. В., В. А. П. и П. А. П., всички от [населено място], [улица] срещу заповед № РД-18-63/25.09.2009г. на Изпълнителния директор на Агенцията по геодезия, картография и кадастър.

ОСЪЖДА Ш. Г. В., В., А. П. и П. А. П. да заплатят на М. И. М., Д. И. М., Б. М. И. /В./ и И. М. И. съдебни разноси в размер на 400лв.

РЕШЕНИЕТО може да се обжалва пред ВАС в 14 дневен срок от съобщението до страните.

Административен съдия: